

KUOPIOSTA KANNAKSELLE KÄVI KOPOSTEN TIE

Makkolan kyläseppä Tahvo Koponen ja Pappilan mylläri August Koponen olivat veljeksiä. Heidän sukujuurensa juontavat Kuopion seudulle mistä heidän isänsä ja äitinsä lähtivät nälkää pakoon 1868.

Isä Staffan (Tahvo) Koponen oli itsevarma ja ylpeä mies, lähtiessään hän sanoi: "Minä vien poikani sellaiseen maahan missä on leipää napaan asti". Taisi leipää löytyä, ainakin löytyi työtä kun ammattitaitoa oli.

Staffan Koponen, hänen vaimonsa Hedvig Kristiina os. Frosterus ja heidän viisi nuorinta lastaan läksivät hevoskyydillä Kuopiosta Antrean. Koko omaisuus oli mustan orin vetämässä reessä, komeasti lähdettiin eikä pitkä matka Staffania nöyryyttänyt. Perillä hän osti perheelleen kulin jauhoja ensihätänsä ja lähti itse hakemaan muuttokirjat Kuopiosta. Viedessään niitä Antrean kirkkoherralle tämä ihmetteli miten aatelinen Frosterus oli Kopenen kelkkaan joutunut. Tähän Staffan vastasi: "Mitäpä se kellekkään kuuluu, vihitty vaimoni hän on". Saattoivat tuota avioliittoa muutkin ihmetellä, olihan Hedvig Frosterus kartanon tytär ja Staffan aivan eri säätyä, talonpoika. Sellainen talonpoika hän oli, että sai Kuusaan hovista töitä vaikka kopea olikin. Hoviherra kysyi työtä hakevalta mieheltä, Staffanilta, että mitä tämä osaa tehdä. Tähän Staffan vastasi: "Minä osaan mitä haluan". Hoviherra tahtoi sen ihmeen nähdä ja pani miehen vesimyllyä rakentamaan, myllyhän syntyi, hyvä mylly tulikin ja nopeasti. Siitä alkaen Koposet ovat myllyjä tehneet, ehkä jo aikaisemminkin.

Kolme Staffanin neljästä pojasta ryhtyi myllyn tekijäksi ja mylläriksi. David, vanhin pojista rakensi vesimyllyn Antrean Korpilahden kylään, Israel teki myllyn Räisälän Tiurin kylään, Konnitsaan, siitä kehittyi aikanaan Tiurin Mylly Oy jota Israelin poika, Matti Koponen, hoiti sotaan asti.

Nuorin veljeksistä, August tuli Räisälän Näpinlahteen, siellä oli Killatsun rannalla Pappilan mylly jonka August vuokrasi. Hän kehitti myllyä ja hankki mm. sihtauslaitteet, näin saatiin puhtaat jauhot ja ryynit. Myllyn maine oli hyvä ja siellä kävivät Kaukolankin isännät viljojaan jauhattamassa. Augustin pojat Viljo ja Aarne jatkoivat Suvun perinteitä ja rakensivat Kirvuun, Sairalan asemalle, vehnämyllyn. Augustin nuorin poika, Asser, hoiti isänsä jälkeen Pappilan myllyä.

Yksi pojista, Tahvo, ei kuitenkaan ryhtynyt mylläriksi vaan hän valitsi sepän ammatin. Hänestä tulikin maakunnan kuulu takoja, hänen tekemänsä työkalut olivat korkeaa laatua ja sen lisäksi myös näyttäviä, hyvin muotoiltuja sanottaisiin kai nykyisin. Tahvon pojasta, Vilhosta, kehittyi etevä kengitysseppä ja koneiden korjaaja.

Ammattitaitonsa ansiosta Staffanin pojilla riitti leipää "napaan asti" huonoinakin aikoina, mylläreillä sitä taisi olla välillä taskutkin täynnä, hyvin he kaikki toimeen tulivat.

Näille "Makkolan maille" asettuneille Kuposille oli kummallekin siunaantunut hyvä nuottikorva. Tahvo soitteli nuorempana ahkerasti viulua, kävi monet häät soittamassa ja viihdytti ihmisiä iltoissa.

August oli komeaääninen laulaja, joka ei suinkaan kätkenyt taitojaan kun hän lisäksi oli nokkela sanoittaja niin saipa siinä moni vanha sävel kokonaan uudet sanat Augustin laulamana. Saattoihan siinä joku pilkkalaulukin syntyä, mutta tasapuolisesti, hyvin tasapuolisesti August "uhrejaan" koeteli. Ehkä joillakin on vielä muistissa joku hänen tekemänsä "renkutus", jos on niin tallentaa se pitäisi! Kaikki vanhat laulut, olkoot pilkkalauluja tai mitä tahansa, ovat sellaista historiaa ja kansanperinnettä, että niiden arvo kasvaa vuosi vuodelta!